

۱۷۵- درخواست دور نمودن مصیبت‌ها و سختی‌ها

از ابوحمزه ثمالی روایت شده است که گفت: علی بن الحسین علیه السلام به فرزندانش می‌فرمود: ای فرزندانم هرگاه مصیبتی از مصائب دنیا بر شما وارد شد، یا نیازمندی یا امر مهمی بر شما رخ داد، هر کدام از شما وضو بگیرد، برای نماز و چهار رکعت یا دو رکعت نماز بخواند، پس هرگاه از نماز فراغت یافت، بگوید:

يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى، يَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى، يَا شَافِيَ كُلِّ بَلْوَى، يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ، وَيَا كَاشِفَ مَا يَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ، وَيَا مُنْجِيَ مُوسَى، وَيَا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ، وَيَا مُتَّخِذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا.

ای جایگاه هر شکایتی، ای شنونده هر نجوایی، ای شفادهنده هر بلایی، و ای دانای هر پنهانی، و ای برطرف کننده هر چه خواهد از بلاها، و ای نجات‌دهنده موسی، و ای برگزیننده محمد، و ای انتخاب کننده ابراهیم به عنوان دوست.

أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ اِسْتَدَّتْ فَاقَتُهُ، وَصَعَفَتْ قُوَّتُهُ، وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ، دُعَاءَ الْغَرِيقِ الْغَرِيبِ الْفَقِيرِ الَّذِي لَا يَجِدُ لِكَشْفِ مَا هُوَ فِيهِ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.

تو را می‌خوانم خواندن کسی که نیازمندی‌اش شدید گشته، و ناتوان شده نیرویش، و چاره‌اش اندک گشته است، دعای غرق شده غریب فقیری که نمی‌یابد برای برطرف کردن آنچه وی در آن است جز تو را ای مهربان‌ترین مهربانان، پاکی تو، بدون تردید من از ستمکاران بوده‌ام.

حضرت علی بن الحسین علیه السلام فرمود: دعا نمی‌کند کسی که بلایی به وی رسیده باشد به این دعا مگر اینکه گشایش داده می‌شود او را.